

Den fg. formand (Grete Schødts):

Fru Lene Garsdal for en kort bemærkning, og jeg skal måske lige minde om, hvad beslutningsforslaget handler om, nemlig stop for amtskommunernes nedlæggelse af sygehuse.

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Det, der får mig herop, er, at ministeren siger, at de kan bare bruge pengene ude i amterne. De ligger der allerede, og det er bare med at komme i gang.

Der gik altså de første mange måneder af året, inden man overhovedet anede, hvordan man skulle bære sig ad med at få adgang til pengene, og ved slutningen af september måned, hvor de seneste tal, jeg har, stammer fra, havde man ude i amterne stadig ikke fået de cirkulærer, der skulle fortælle, hvordan man resten af året skulle få adgang til pengene, så det er altså ikke så enkelt. Vil ministeren ikke bekræfte, at det stadig ikke er på plads, så amterne helt ved, hvordan det er fat med de penge, og hvordan de får fat i dem?

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er så enkelt, som det overhovedet kan blive: man skal lave noget mere, end man plejer.

Hvis man laver noget mere, end man plejer, får man ekstra ressourcer, og hvis man ikke laver mere, end man ville have lavet alligevel i henhold til de aftaler, man har indgået med den gamle regering, ja, så får man ikke pengene nu. Men det er jo ikke det samme, som at pengene ikke er der, lad os lige få den misforståelse pillet væk.

Regeringen har afsat 1,5 mia. kr. til at øge behandlingsmængden i det danske sygehusvæsen, og de penge bliver brugt til det formål. Amterne bestemmer, om de skal bruges hurtigt, eller om det skal tage lidt længere tid, men de bliver stående, indtil de er brugt til formålet.

Jeg glæder mig altså til, at debatten går i gang og kommer til at handle om de væsentlige ting, nemlig spørgsmålet om museum kontra udvikling. Jeg har hæftet mig ved, at f.eks. formanden for Foreningen af Speciallæger, Karsten Nielsen, og formanden for Foreningen af Yngre Læger, Erik Jylling, er gået ind i debatten i Jyllands-Posten og faktisk har rost de amtsrådspolitikere, der tør tage debatten på en forpligtende måde.

Jeg citerer bare et enkelt sted fra deres artikel af 10. oktober:

»Det er dårlig politisk ledelse at fastholde sygehuse, afdelinger og beredskaber, hvor lægerne skal gå og vente på patienterne, samtidig med at man har travle og tyndt bemandede afdelinger, hvor patienterne skal vente længe på, at lægerne får tid til dem.«

Det er sådan set det, det handler om, men det er ikke det samme som at sige, at det er regeringens politik at lukke små sygehuse. Det er det samme, som jeg prøver at appellere til, nemlig at vi nuancerer debatten om, hvad et sygehus er.

Det er vel ikke et selvstændigt formål – det kunne jeg forstå på hr. Thomas Adelskov – at det skal ryge op af nogle skorstene. Jeg er som potentiel patient fuldstændig ligeglad med, om det ryger op af skorstenen, jeg er mere interesseret i, hvad der foregår inde bag væggene, og det er vel heller ikke af selvstændig interesse at have en diskussion om bygninger og matrikelnumre. Det, der vel bør være emnet for diskussionen, er, hvordan man får lavet en fordeling, der er så decentral som overhovedet muligt dér, hvor det er styrken, og som har fokus på kvalitet dér, hvor behovet er.

Kl. 14.35

Hvis man mener, at tingene er paradisiske i det danske sygehusvæsen, at der er balance i tingene, og at det ikke kan gøres bedre, så gælder det selvfølgelig om at gå ud og stoppe al den murren og sige: Så stopper vi her, nu sætter vi det på museum, og så kan det stå som et evigt bevis for, hvordan vi fik det danske sundhedsvæsen til at fungere. Men hvis man mener, at der er brug for forandring af hensyn til patienterne, skal man i hvert fald ikke stoppe amternes mulighed for at agere i denne sag.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil gerne spørge ministeren, hvad han mener med at »cementere de næste 3 år«. Jeg forstår jo, at det skal være, så længe regeringens Strukturkommission arbejder, eller i hvert fald indtil den 31. december 2003, og mener ministeren ikke, at det er dem, der er valgt i nærområdet, der ligesom skal komme med input? Og hvad så, hvis de ikke gør det? Hvem skal så gøre det?

Ministeren var også inde på, at nogle læger siger, at der skal ske en forandring. Jamen er der ikke nogle læger, der er imod de lukninger? Jeg synes, vi har set utallige eksempler på, at læger har udtalt, at det er en dårlig idé. Og hvad vil